

mener Tinget selv maa træffe Afgørelse om, og som jeg ikke skal blande mig i. Naar jeg talte om personlige Angreb, tænkte jeg netop paa saadanne Udtryk, som den højtærede Konseilspræsident kom med for lidt siden, om at tillægge mig personlige Motiver i enhver Sag. Det har vist sig ved enhver Sag, vi behandle her, at naar jeg udtaler mig, mener man fra disse Sider, at det er god Taktik og god Maade at optræde paa at tillægge mig personlige, mindre gode Motiver for hele min Adfærd og mit Arbejde. Det er man ikke berettiget til, og det vilde ikke alene klæde den højtærede Konseilspræsident og hans Venner godt, men ogsaa være godt for det fremtidige Arbejde her i Landet, om man kunde undlade dette. Det var det, jeg sigtede til, ikke noget med Rigsretten. Den Sag lader jeg med stor Fortrøstning gaa sin Gang. Vi skulle se, hvordan Udfaldet bliver. Jeg er enig med den højtærede Konseilspræsident i, at det kunne vi afvente ganske roligt.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede Medlems egen Optræden er Aarsag til, at der undertiden tillægges hans Optræden andre Motiver end rent saglige. Det er rimeligt, at det ærede Medlem hverken kan eller vil erkende det, men den Maade, hvorpaa det ærede Medlem optræder i en skarp Opposition til det nuværende Ministerium, og som ikke er begrundet i de foreliggende Sager, fremkalder let den Opfattelse, at det er personlige Motiver, der drive det ærede Medlem. Det er altsaa en Misforstaaelse, efter hvad vi have hørt her. Men det var rart, om det ærede Medlem saa selv vilde optræde saaledes, at han ikke faar Skindet imod sig.

Formanden: Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg har netop i de foreliggende Sager udtalt mig sagligt om Forholdene og ikke optraadt imod Ministeriets Personer. Derimod mindes jeg, at vi for knapt to Maaneder siden saa en Mand herinde optræde endog i høj Grad skarpt imod et Ministerium og kalde det „den Samling af Personer, der sidder paa disse Pladser“. Noget saadant har jeg aldrig tilladt mig og vil aldrig tillade mig.

Konseilspræsidenten (Zahle): Ja, jeg gjorde den politiske Bemærkning om et

Ministerium, at det ikke var noget Ministerium, men kun en Samling af Personer. Deri laa aldeles intet personligt Angreb paa nogen, men det var en politisk Karakteristik af Ministeriet som saadant. Naar det ærede Medlem nu siger, at han optræder netop ud fra de saglige Motiver, maa jeg dog minde om, at for nylig bebrejdede det ærede Medlem mig meget stærkt, at jeg havde udtalt en Anskuelse om Spørgsmaalet de kongevalgtes Opløselighed, og faa Dage efter erklærede han sig enig med mig og udtalte det samme. Det ærede Medlem er i Dag optraadt ganske overordentlig kritisk overfor og som Modstander af det foreliggende Forslag til en Grundlovsændring, men efterhaanden har dog Debatten ført med sig, at det ærede Medlem har erklæret, at han, baade ad Forhandlingens Vej og, om fornødent, ad Kampens Vej, vil støtte det nuværende Ministerium i at gennemføre en Grundlovsændring i det foreliggende Forslags Aand. En saadan Optræden kan let føre til Misforstaaelser. Det er mig overordentlig kært at erfare af det ærede Medlems egen Mund, at det har været en Misforstaaelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem (J. C. Christensen) slipper ikke ud af den Stilling, hvori han er kommen, ved at sige „klippe, klippe“ til mig og gøre nogle Fingergestus. Det hjælper ham ikke. Det kan være nemt nok at søge at slippe ud af en Diskussion ved at gøre det, men det hjælper ikke, naar alle Medlemmer, der følge Diskussionen, kunne se, at det er det ærede Medlem, der har Uret, og ingenlunde mig, der „klipper“, men at jeg forfølger det ærede Medlem fra den ene af hans Udtalelser til den anden for at holde ham fast ved Sagen og tvinge ham til at tænke logisk. (J. C. Christensen: Det behøver man ikke at tvinge mig til.) Jo, det er i Virkeligheden nødvendigt, thi dels har det ærede Medlem af sig selv mange Gange ondt ved at tænke logisk, dels har han mange Gange en vis politisk Interesse i ikke at gøre det. Derfor kan det være nødvendigt at søge at tvinge det ærede Medlem, saa vidt muligt, til at være logisk.

Det ærede Medlem var ulogisk før, og naar jeg paaviste det, var det ikke noget, jeg paastod, men jeg paaviste en